

4577 3. Beh. af Forrl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1873 til 31. Marts 1874. 4578

handling om dette Spørgsmaal. Det er det ærede Finantsudvalg, som ikke har villet forhandle med mig om Spørgsmaalet om Nybygningskontoen inden 2den Behandling, fordi man ansaa det rigtigt at opsætte det indtil Forhandlingen om den extraordinære Bevilling forelaa. Jeg anfører dette kun som et Faktum og anfører det ikke som nogen Bebrejdelse imod det ærede Finantsudvalg; jeg tvivler ikke om, at det ærede Udvalg har haft gode Grunde til en Udsættelse, men at rette en Bebrejdelse imod mig for denne Udsættelse, er uberettiget. Naar man siger, at jeg først nu indbringer Forslaget om at faae en extraordinær Bevilling af 400,000 Rb. til Bygningen af et Skib paa Værftet, maa jeg bemærke, at jeg ikke godt kunde indbringe det, førend jeg fik at vide, at der ikke kom nogen nærmere Forhandling i Staid med det ærede Udvalg. I alt Fald kan den Indvending da ikke gjælde mit subsidiære Forslag om at anvende den ordinære Bevilling under § 23 til Bygningen af et Panderskib, thi det Forslag har virkelig foreligget Folkethinget lige fra den Dag, Finantsloven blev indbragt. Naar jeg kæmper saa stærkt imod det ærede Flertal i Udvalget, er det, fordi det stiller sig for mig, som om Finantsudvalgets Flertal vil nu i den allerførste Time indbringe noget Nyt, som jeg anser for urigtigt, nemlig at opgive Panderskibsbygningen hos os. Og hvad er det, de ville give os? De ville give en Bemyndigelse til at bygge forskellige Ting, men det er Utsammen forskellige Vaaben, som vi kunne ønske, naar vi vel at mærke tillige have det store, det stærke Hovedvaaben ved Siden af. Jeg kan ikke anse det for rigtigt i Dieblirket at bygge Flaadens Fremtid paa hurtig seilende upandsrede Skibe, selv om de ere nok saa stærkt armerede. Hvor vil saadanne Skibes Styrke bestaa? Den vil bestaa i deres Hastighed, men naar de ikke have stærke Kæmpere ved Siden af, ville de blive nødsagede til at løbe bort fra Fjenden, men hvad jeg lægger Vægt paa er, at vi have Skibe, der kunne løbe mod Fjenden, og derfor maa de være saa stærke, at de have den Modstandsevne, som fordres naturligaas. Saa har man sagt, at man kan bygge Kanonbaade, men det gaar dog virkelig ikke an at indskrænke Flaadens Virksomhed til kun at omfatte Farvandede om den snevre Blet, vi her staa paa, at indskrænke den saaledes, at Sunde og Velter, samt Forbindelsen mellem de forskellige Landsdele aldeles holdes ude af Betragtning. Det er en Illusion, man saa ofte hengiver sig til, at det blot kommer an paa at føre mange Kanoner frem mod

Fjenden; man tror, at det altid er bedre at have Kanonerne fordelt paa 10 smaa Skibe i Stedet for at have et enkelt, kraftigt Skib, der kun fører nogle faa Kanoner; men mine Herrer! det er en storartet Illusion. Det kommer slet ikke an paa, hvor mange Kanoner man fører frem, men det kommer an paa, hvor mange Kanoner der er i Staid til at holde sig i en Kamp mod Fjenden. Det kunne de smaa Skibe kun, hvor de ere befyttede af Grundene, men de kunne i Neglen ikke bode en Kamp i aaben Sø mod Panderskibe, og derfor maa Kanonerne staa paa Skibe, der virkelig kunne bode en alvorlig Dyst med Fjenden. Derfor maa jeg nu ligesom før anbefale det høie Thing ikke at staa ind paa en ny Vej, men give Flaaden Skibe som den har Tro til. Den første Betingelse for, at et Vaaben kan være godt og blive brugt godt, det er, at de, der skulle bruge det, have Tro til det; men man har ikke Tro til, at de smaa Kanonbaade kunne bode det første Vaaben for Flaaden. Det blev yttret af den ærede Ordfører, at ogsaa politiske Grunde talte imod mit Forslag. Det stiller sig for mig saaledes, at enten har jeg Uret i de taktiske og tekniske Grunde, jeg har anført, og tror man, at jeg har Uret, saa finder jeg det saa naturligt, at man stemmer mod mine Forslag, eller jeg har Ret i de taktiske og tekniske Grunde, jeg har anført for mine Forslag — Grunde, som ere bleve støttede af de militære Medlemmer her i Salen — og er det Tilfælde, saa tror jeg ogsaa man maa erkende, at det Spørgsmaal, som det her drejer sig om, er et Spørgsmaal af en saadan Bestaenhed, at det bør holdes borte fra andre Spørgsmaal, der ikke strengt taget berøre det. De andre politiske Forhold kunne virke trykkende paa mange Ting, men naar der er Tale om Spørgsmaal, der vedrøre Landets Forsvar paa en indgribende Maade, saa tror jeg, at det skal være andre Følelser og andre Stemninger, der skulle lede os. Jeg kan forstaa, at ærede Medlemmer af Udvalget af de Grunde, de have anført, ikke kunne have nogen særdeles Tilbøielighed til at anbefale de Forslag, jeg er fremkommen med; men jeg har den Tro, at det høie Thing vil se, at her staar en af Fædrelandets største og dyrebareste Interesser paa Spil, og at det derfor er Denhøiet til Fædrelandets Interesse og ikke noget som helst andet Denhøiet det her bør være afgjørende. Det, som det kommer an paa, mine Herrer! det, som De komme til at stemme over, er, om De ville paatage Dem Ansæret for at nægte Flaaden de Vaaben, som den har Tro til, om De ville